

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πληροφορίες: Στέλιος Λουφόπουλος
Ειδικός Επιστήμονας
e-mail: sloufopoulos@synigoroskatanaloti.gr

Αθήνα, 4 Απριλίου 2014
Αριθ. Πρωτ. : 7710

ΠΡΟΣ:

Μάρμαρα Μικέλη ΑΕΒΕ
Λεωφ. Αθηνών 191
124 61 Χαϊδάρι

ΚΟΙΝ:

.....
.....
.....

Ε Γ Γ Ρ Α Φ Η Σ Υ Σ Τ Α Σ Η – Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α

(Άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3297/2004)

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή αποτελεί Ανεξάρτητη Αρχή αρμόδια για τη συναινετική (εξωδικαστική) επίλυση των καταναλωτικών διαφορών (άρθρ. 1 παρ. 1 του Ν.3297/2004 (ΦΕΚ 259Α΄). Στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του ο ΣτΚ προτείνει τη φιλική διευθέτηση της εκάστοτε ανακύψασας διαφοράς μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, επιδιώκοντας να τα συμβιβάσει. Εφόσον επιτευχθεί ο συμβιβασμός, συντάσσεται περί αυτού πρακτικό, ενώ σε αντίθετη περίπτωση, ο ΣτΚ προβαίνει στη διατύπωση έγγραφης σύστασης προς τα δύο μέρη με σκοπό την επίλυση της διαφοράς. Σε περίπτωση που κάποιο από τα εμπλεκόμενα μέρη δεν αποδεχθεί τα διαλαμβανόμενα στην έγγραφη σύσταση της Αρχής, ο ΣτΚ δύναται να δημοσιοποιήσει το γεγονός κοινοποιώντας κατάλληλα το πόρισμά του (άρθρ. 4 παρ. 5 του Ν.3297/2004).

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, κατ' άρθρο 4 παρ. 5 ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α'259), με σκοπό την συναινετική επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε, κατόπιν της από 11.7.2013 αναφοράς των κ.κ. (αριθμ. πρωτ. εισερχ. 16901/11.7.2013) μεταξύ των εν λόγω καταναλωτών και της εταιρείας «Μάρμαρα Μικέλη ΑΕΒΕ», σας αποστέλλουμε την παρούσα, για να σας γνωρίσουμε τα κάτωθι:

Κατόπιν ενδεδειγμένου ελέγχου του φακέλου της υπό κρίση διαφοράς, διαπιστώνουμε τα ακόλουθα:

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η Ανεξάρτητη Αρχή «Συνήγορος του Καταναλωτή» δέχθηκε στις 11 Ιουλίου 2013 την αναφορά των κ.κ., στην οποία δόθηκε αριθμ. πρωτ. 16901/11.7.2013.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου της αναφοράς η κ. προσήλθε σε κατάστημα της εταιρείας «Μάρματα Μικέλη ΑΕΒΕ» ενδιαφερόμενη για την αγορά μαρμάρινου πάγκου και πλάτης (καθρέφτη) κουζίνας. Αφού είδε σχετικό δείγμα, εκδήλωσε ενδιαφέρον για την πραγματοποίηση της σχετικής κατασκευής από μαύρο μάρμαρο Έδεσσας εξ' ολοκλήρου. Ο υπάλληλος της καταγγελλόμενης εταιρείας, κ., ο οποίος και την εξυπηρέτησε, χαρακτήρισε την επιλογή του μαύρου μαρμάρου Εδέσσης ως απολύτως κατάλληλου για την χρήση την οποία προοριζόταν (πάγκος κουζίνας). Στη συνέχεια ο υπάλληλος της εταιρείας έδωσε την από 21.9.2012 προσφορά στην κ. Στα τέλη Νοεμβρίου 2012 οι κ.κ. επισκέφθηκαν το κατάστημα της ως άνω εταιρείας λαμβάνοντας εκ νέου διαβεβαιώσεις από τον υπάλληλο κ. για την καταλληλότητα του μαύρου μαρμάρου Εδέσσης για την χρήση του ως πάγκου κουζίνας. Ακολούθως, αποφάσισαν να προχωρήσουν στην αγορά του ανωτέρου υλικού και στις 30 Νοεμβρίου 2012 ο κ. επισκέφθηκε την οικία των καταγγελλόμενων, μέτρησε τις διαστάσεις της επικείμενης κατασκευής και έλαβε προκαταβολή πεντακοσίων ευρώ (500,00€). Στις 8 Δεκεμβρίου 2012 η εταιρεία πώλησε αντί του ποσού των 3.753,64€ πάγκους Εδέσσης αντικέ και καθρέπτες Εδέσσης αντικέ πλέον εργασίας τοποθέτησης. Τα παραπάνω υλικά τοποθετήθηκαν στις 14 Δεκεμβρίου 2012. Παρότι είχε συμφωνηθεί τα μάρμαρα να τοποθετηθούν ήδη γυαλισμένα και μετά από ειδική επεξεργασία εμποτισμού, η διαδικασία αυτή πραγματοποιήθηκε μετά την τοποθέτηση στην οικία τους. Στη συνέχεια οι καταγγελλόμενοι διαπίστωσαν τα κάτωθι:

- Παρατηρήθηκαν ανομοιομορφίες στο γυάλισμα του πάγκου, μεγάλα τμήματά του ήταν αγυάλιστα, διαφορές στο χρωματισμό και εμφανή σημεία μεγάλης συγκέντρωσης του υλικού γυαλισματος/εμποτισμού.
- Το μάρμαρο παρουσίαζε άμεση διάβρωση όταν ερχόταν σε επαφή με υλικά καθημερινής χρήσης στην κουζίνα με αποτέλεσμα τον άμεσο αποχρωματισμό του.
- Εμφανίστηκε ρωγμή στην επιφάνεια του πάγκου.

Άμεσα ειδοποίησαν την εταιρεία για τις ανωτέρω διαπιστώσεις και κατόπιν επανειλημμένων οχλήσεων επισκέφθηκε συνεργείο την οικία τους επιχειρώντας να αποκαταστήσει της βλάβες και χρεώνοντας 100,00€ το γυάλισμα του μαρμάρου. Αφού δεν χρησιμοποίησαν τον πάγκο της κουζίνας για ένα 24ωρο, κατόπιν υποδείξεως, διαπίστωσαν την ίδια ακριβώς συμπεριφορά σε αυτόν: Άμεση διάβρωση μετά από επαφή λαδιού, χυμού πορτοκαλιού, σάλτσας ντομάτας, χυμού φρούτων, υπολειμμάτων φαγητών και άμεσο αποχρωματισμό του μαρμάρου. Σε νέες επανειλημμένες οχλήσεις επισκέφθηκε την οικία τους ο ιδιοκτήτης της εταιρείας κ., συνοδευόμενος από τον υπάλληλο κ., ο οποίος διαπίστωσε έκπληκτος το πρόβλημα και δεσμεύτηκε να επιδιορθώσει άμεσα το μάρμαρο ειδάλως θα προβούσε στην αλλαγή του. Με την πάροδο ενός μηνός, στις 3.6.2013 συνεργείο της εταιρείας επισκέφθηκε εκ νέου την οικία των καταγγελλόμενων προχωρώντας σε επίστρωση του μαρμάρου με καθαρή πολυουθεράνη. Αφού αφέθηκε 24 ώρες για να στεγνώσει στο μάρμαρο εμφανίστηκαν λωρίδες από το ρολό με το οποίο είχε περαστεί το διάλυμα, εξογκώματα σε διάφορα σημεία και είχε δημιουργηθεί μία επίστρωση πάνω του η οποία και ξεφλούδιζε.. Την επόμενη μέρα ο κ..... κάλεσε την εταιρεία

διαμαρτυρόμενος έντονα για τα παραπάνω. Ο κ. ανταπάντησε ότι το μάρμαρο θέλει ακόμα ένα πέρασμα με μια τσόχα και δεσμεύτηκε να στείλει συνεργείο να το φροντίσει, γεγονός το οποίο ουδέποτε συνέβη παρά τις καθημερινές οχλήσεις των καταγγελλόμενων.

Με το από 17 Ιουλίου 2013 (αριθ. πρωτ. 17370) έγγραφό μας διαβιβάσαμε στην εταιρεία Μάρμαρα Μικέλη ΑΕΒΕ την αναφορά των καταγγελλόμενων κ. και κας και ζητήσαμε να μας εκθέσει τις απόψεις της, εντός δέκα ημερών από τη λήψη της παρούσης, χωρίς να λάβουμε κάποια απάντηση. Με το από 5 Σεπτεμβρίου 2013 (αριθ. πρωτ. 19620) αποστείλαμε υπομνηστική επιστολή στην εταιρεία ζητώντας να μας απαντήσει στην ως άνω αναφορά εντός πέντε ημερών από τη λήψη της παρούσης.

Με το από 17 Σεπτεμβρίου 2013 έγγραφό της, το οποίο έλαβε αριθ. πρωτ. 20375, ο ιδιοκτήτης της εταιρείας κ. εξέθεσε τις απόψεις του. Ειδικότερα, αναφέρει ότι η κ. επισκέφθηκε το showroom της εταιρείας Μάρμαρα Μικέλης ΑΕΒΕ και αφού της επεδείχθησαν όλα τα υλικά, προτίμησε το μαύρο Εδέσσης αντικέ. Στη συνέχεια αναφέρει ότι εξαιτίας της ανακαίνισης που έκαναν στην οικία τους οι καταγγελλόμενοι το μάρμαρο μπορεί να κακοποιήθηκε και ότι η ρωγμή στο μάρμαρο ενδεχομένως να προξενήθηκε μετά την κοπή της τρύπας των εστιών ή από το πάτημα κάποιου τεχνίτη πάνω στον πάγκο. Τέλος, ο κ. καταλήγει ότι η επιλογή του τύπου μαρμάρου ήταν καθαρά θέμα επιλογής τους.

Με το από 17 Σεπτεμβρίου 2013 έγγραφό μας, το οποίο έλαβε αριθ. Πρωτ. 20442, διαβιβάσαμε την επιστολή του κ. στους καταναλωτές ζητώντας τις απόψεις τους.

Με το από 1 Οκτωβρίου 2013 έγγραφό τους, το οποίο έλαβε αριθ. Πρωτ. 21421/2.10.2013, ο κ. και η κ. εξέθεσαν τις απόψεις τους, αναφέροντας περιληπτικά ότι στην απαντητική επιστολή του ο κ. δεν αρνήθηκε την ακαταλληλότητα του υλικού για πάγκο κουζίνας και για την έλλειψη σωστής ενημέρωσης κατά την αγορά από αυτούς, ούτε εξηγεί γιατί το μάρμαρο διαβρώνεται μόλις έρθει σε επαφή με οποιοδήποτε υγρό, καθώς και για το ξεφλούδισμα μετά την επίστρωση του διαλύματος εμποτισμού. Τέλος, προτείνουν συμβιβαστικά την αντικατάσταση του υλικού με κάποιο άλλο της επιλογής τους, με την επιστροφή τυχόν διαφοράς στην αξία τους.

Με το από 7 Οκτωβρίου 2013 έγγραφό μας, το οποίο έλαβε αριθ. Πρωτ. 21716, διαβιβάσαμε στην καταγγελλόμενη εταιρεία την ως άνω απαντητική επιστολή των καταναλωτών, ζητώντας τις απόψεις της.

Με το από 31 Οκτωβρίου 2013 έγγραφό της, το οποίο έλαβε αριθ. Πρωτ. 23453 η εταιρεία εξέθεσε τις απόψεις της, αναφέροντας ότι δεν προκύπτει στα γραφόμενα της πρώτης επιστολής του κ. η ακαταλληλότητα του υλικού, παραδέχεται την ανεπιτυχή εφαρμογή της πολυουθεράνης στο μάρμαρο, στην οποία όμως συνέβαλε το γεγονός ότι δεν είχαν αποσυνδεθεί η κεραμική εστία και ο νεροχύτης και το κακής ποιότητας ρολάκι που είχαν προμηθευτεί, και ότι είναι πρόθυμοι να επαναλάβουν την εργασία αφού αφαιρεθούν οι εστίες και ο νεροχύτης, παρουσία χημικού της εταιρείας.

Με το από 31 Οκτωβρίου 2013 έγγραφό μας, το οποίο έλαβε αριθμ. πρωτ. 23529, διαβιβάσαμε την επιστολή της εταιρείας στους κ. και κ. οι οποίοι με την αριθ. Πρωτ. Εισερχ. 25535 /25.1.2013 επιστολή τους επαναλαμβάνουν αναλυτικά το ιστορικό των γεγονότων και καταλήγουν ότι δεν δέχονται οποιαδήποτε διαδικασία αποκατάστασης, διότι το υλικό είναι ακατάλληλο για χρήση πάγκου κουζίνας.

Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 25864/29.11.2013 έγγραφο της Αρχής μας, εκλήθησαν τα εμπλεκόμενα μέρη για την επίτευξη συμβιβασμού στις 15 Ιανουαρίου 2013 και ώρα 12:00 μ. στα γραφεία μας. Κατά τη διάρκεια της συνάντησής μας δεν επετεύχθη καμία συμβιβαστική λύση. Ειδικότερα, ο κ. πρότεινε στους καταναλωτές είτε την επισκευή εκ νέου του μαρμάρου Εδέσσης αντικέ είτε την τοποθέτηση γρανίτη μαύρου γυαλισμένου αλλά με την πρόσθετη επιβάρυνσή τους με κόστος εργατικών 450-550 ευρώ. Ο κ. και η κ. δεν αποδέχθηκαν καμία από τις δύο προτάσεις εμμένοντας είτε στην αντικατάσταση του μαρμάρου Εδέσσης αντικέ με άλλο υλικό επιλογής τους είτε την επιστροφή των χρημάτων τους.

B. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Η ανακύψασα διαφορά άπτεται του δικαίου της σύμβασης έργου, ως προς την παραγγελία κατασκευής του πάγκου κουζίνας, όπως αυτό ειδικότερα ρυθμίζεται από τα άρθρα 681 έως 702 του Αστικού. Όπως συνάγεται από το άρθρο 681 ΑΚ, μίσθωση έργου είναι η αμοτεροβαρής και ενοχική σύμβαση, με την οποία ο ένας από τους συμβαλλομένους (ο εργολάβος) υποχρεούται στην εκτέλεση του συμφωνημένου έργου, δηλαδή στον προσδιορισμό ορισμένου αποτελέσματος της εργασίας, ο δε άλλος (εργοδότης) στην καταβολή της συμφωνημένης αμοιβής [1].

Αντικείμενο της σύμβασης έργου είναι όχι αυτή καθ' αυτή η εργασία, όπως στη σύμβαση εργασίας, αλλά το αποτέλεσμα της ορισμένης εργασίας, δηλαδή της ανθρώπινης δραστηριότητας, υπό την έννοια ότι η μη πραγμάτωσή του συνιστά μη εκπλήρωση της σύμβασης, όποια εργασία και αν καταβλήθηκε για την παραγωγή του. Κύριο χαρακτηριστικό της σύμβασης έργου είναι η επίτευξη ενός αποτελέσματος [2] και οι συμβαλλόμενοι αποσκοπούν σε αυτό το τελικό αποτέλεσμα της εργασίας[3].

Κατ' άρθρον 683 ΑΚ επί συμβάσεως προς κατασκευή έργου εν αμφιβολία, αν την προς τούτο απαιτούμενη ύλη χορηγεί ο εργολάβος, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί πώλησεως, αν δε ο εργοδότης, οι περί μισθώσεως έργου[4]. Η εν λόγω διάταξη διαλαμβάνει ερμηνευτικό κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο, εάν δεν έχει οριστεί κάτι άλλο στη σύμβαση προς κατασκευή έργου, ούτε συνάγεται η βούληση των συμβαλλομένων με τις συνήθειες ερμηνευτικές μεθόδους, τότε εφόσον ο εργολάβος χορηγεί την απαιτούμενη ύλη, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί πώλησεως, ενώ, εάν ο εργοδότης χορηγεί την ύλη, οι διατάξεις περί μισθώσεως έργου. Η μίσθωση έργου σαφώς διακρίνεται από την πώληση κατά τις ΑΚ 513 και 681. Παρά ταύτα, όμως, είναι δυνατόν να συμπλέκονται τα εννοιολογικά στοιχεία των δύο συμβάσεων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, εφόσον το αντικείμενο της όλης σύμβασης είναι **η κατασκευή πράγματος μη υφιστάμενου** και τότε εφαρμόζεται ο ερμηνευτικός κανόνας της ΑΚ 683. Στις συμβάσεις κατασκευής νέου πράγματος είναι δυνατός ο συνδυασμός αφενός μεν της κατασκευής του πράγματος επί ανταλλάγματι (μίσθωση έργου), αφετέρου δε της μεταβίβασης της κυριότητας του ίδιου πράγματος κατά την παράδοσή του, επίσης επί ανταλλάγματι (πώληση). Έτσι, έχουμε **μικτή σύμβαση**, η οποία είναι η δεύτερη και ουσιώδης προϋπόθεση εφαρμογής του ερμηνευτικού κανόνα της ΑΚ 683. Τρίτη προϋπόθεση του ερμηνευτικού κανόνα είναι η έλλειψη καθορισμού από τα συμβαλλόμενα μέρη της εφαρμογής των διατάξεων της πώλησης ή της μισθώσεως έργου. Πρέπει να μην μπορεί να συναχθεί από τη σύμβαση ή από τις περιστάσεις

ποια από τις δύο συμβάσεις θέλησαν τα μέρη[5].

Επομένως, όταν την ύλη που απαιτείται για την κατασκευή του έργου χορηγεί ο εργολάβος – κατασκευαστής είτε στο σύνολό της, είτε κατά το κύριο μέρος της, οπότε ο εργολάβος γίνεται κύριος του έργου βάσει της ΑΚ 1052 παρ. 2, έχουμε πώληση. Η εφαρμογή της ΑΚ 683 προϋποθέτει ρητά συμφωνημένη ή και συναγόμενη υποχρέωση του κατασκευαστή να μεταβιβάσει στον αντισυμβαλλόμενο την κυριότητα του πράγματος, που κατασκευάστηκε. Πρόκειται για μικτή σύμβαση με στοιχεία πώλησης και σύμβασης έργου. Έχουμε πώληση, όταν οι συμβαλλόμενοι εκλαμβάνουν το πράγμα που πρόκειται να κατασκευαστεί σαν έτοιμο προϊόν, ενώ υπάρχει σύμβαση έργου, αν οι συμβαλλόμενοι απέβλεψαν στην κατασκευή πράγματος προσαρμοσμένου στις ειδικές συνθήκες του εργοδότη, έτσι ώστε να προσαρμόζεται αποκλειστικά στις ιδιαίτερες προσωπικές ανάγκες και επιθυμίες του παραγγελέως και συνεπώς σε τυχόν περίπτωση αρνήσεώς του να παραλάβει το πράγμα δεν μπορεί ή μόνο δυσχερώς μπορεί να διατεθεί σε άλλον ενδιαφερόμενο. Η διάταξη του άρθρου 534 ΑΚ θεσπίζει **κύρια υποχρέωση του πωλητή προς παράδοση** στον αγοραστή του πράγματος με τις **συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα**, δηλαδή **πράγματος ανταποκρινόμενου στη σύμβαση πώλησης**. Ο πωλητής πλέον δεν παραδίδει το πράγμα απλά, αλλά έχει υποχρέωση να το παραδώσει «με τις συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα»[6]. Συνεπώς, η παράδοση πράγματος χωρίς τις συνομολογημένες ιδιότητες και με πραγματικά ελαττώματα θεμελιώνει **γνήσια αντικειμενική ευθύνη του πωλητή** λόγω μη εκπλήρωσης, κατ' άρθρο 537 ΑΚ, οπότε δεν τίθεται ζήτημα υπαιτιότητας, δηλαδή υπάρχει ανεξάρτητα από πταίσμα αυτού και παρέχει στον αγοραστή τα δικαιώματα, κατά τη διάταξη του άρθρου 540 ΑΚ, διόρθωσης ή αντικατάστασης του πράγματος με άλλο, μείωσης του τιμήματος ή υπαναχώρησης από τη σύμβαση. Αν τον πωλητή βαρύνει και υπαιτιότητα ως προς την εκπλήρωση της κύριας υποχρέωσης του, τότε η ευθύνη του επιτείνεται και ο αγοραστής δικαιούται είτε να απαιτήσει αποζημίωση για μη εκτέλεση της σύμβασης, η οποία ζητείται «αντί για τα δικαιώματα του άρθρου 540 ΑΚ», είτε να επιδιώξει την καταβολή σ' αυτόν αποζημίωσης για περαιτέρω ζημιές, κατ' άρθρα 543 και 544 Α.Κ.[7], η οποία μπορεί να ασκηθεί σωρευτικά με τα πιο πάνω δικαιώματα.

Πέραν των ως άνω, στο άρθρο 535 ταυτίζεται ουσιαστικά η εν λόγω υποχρέωση του πωλητή (προς παράδοση του πράγματος με τις συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα) με την υποχρέωσή του να παραδώσει στον αγοραστή **πράγμα που να ανταποκρίνεται στη σύμβαση**. Στο υπ' όψιν άρθρο, εισάγεται μία ενδεικτική περιπτωσιολογία κριτηρίων (υποκειμενικών και αντικειμενικών), τα οποία συνιστούν μαχητά τεκμήρια μη ανταπόκρισης του πράγματος στη σύμβαση και έχουν αρνητική διατύπωση. Συνεπώς, αρκεί να αποδείξει ο αγοραστής την έλλειψη ενός από τα τέσσερα αναφερόμενα κριτήρια, ώστε να αποδείξει, ακολούθως, τη μη εκπλήρωση εκ μέρους του πωλητή. Εξάλλου, η **ενδεικτική** απαρίθμηση (ιδίως) επιτρέπει στον αγοραστή και στην περίπτωση ακόμη που δεν συντρέχει ένα από τα τέσσερα αυτά κριτήρια, να αποδείξει την έλλειψη ανταπόκρισης κατ' άλλον τρόπο. Πιο συγκεκριμένα, στο υπό εξέταση άρθρο ορίζονται τα ακόλουθα: «Ο πωλητής δεν εκπληρώνει την κατά το προηγούμενο άρθρο υποχρέωσή του, αν το πράγμα που παραδίδει στον αγοραστή δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση και ιδίως: 1. δεν ανταποκρίνεται στην περιγραφή που έχει γίνει από τον πωλητή ή στο δείγμα ή υπόδειγμα που ο πωλητής είχε παρουσιάσει στον αγοραστή 2. δεν είναι κατάλληλο για το σκοπό της συγκεκριμένης σύμβασης και ιδιαίτερα για τη σύμφωνη με το σκοπό αυτόν ειδική χρήση (υποκειμενικά κριτήρια) 3. δεν είναι κατάλληλο για τη χρήση για

την οποία προορίζονται συνήθως πράγματα της ίδιας κατηγορίας 4. **δεν έχει την ποιότητα ή την απόδοση που ο αγοραστής εύλογως προσδοκά από πράγματα της ίδιας κατηγορίας, λαμβάνοντας υπόψη και τις δημόσιες δηλώσεις του πωλητή, του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του, στο πλαίσιο ιδίως της σχετικής διαφήμισης ή της επισήμανσης, εκτός αν ο πωλητής δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει τη σχετική δήλωση (αντικειμενικά κριτήρια)».** Με τη διάταξη αυτή, η οποία λειτουργεί με βάση το πρότυπο της Ευρωπαϊκής Οδηγίας, δημιουργούνται πλέον τύποι **ποιοτικών αποκλίσεων** του αντικειμένου της πώλησης, με βασικό τύπο αποκλίσεως τη μη ανταπόκριση του πράγματος στη σύμβαση, δηλαδή την απόκλιση αυτού από τις χρήσεις ή τα διακριτικά γνωρίσματα που **αποτυπώνονται στη συγκεκριμένη σύμβαση ή συνάγονται από αυτή**. Όμως, λόγω της γενικότητάς του, το κριτήριο μη ανταπόκρισης στη σύμβαση χρήζει περαιτέρω συγκεκριμενοποίησης, η οποία και γίνεται σε δύο στάδια: Κατά το **ερμηνευτικό στάδιο** ο εφαρμοστής του δικαίου, με βάση τους γενικούς κανόνες ερμηνείας της σύμβασης, προσανατολίζεται προς το νόημα που διατυπώνεται στη συμφωνία των μερών όσον αφορά τις ποιοτικές ή άλλες τεχνικές απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται το πράγμα. Κατά το **εφαρμοστικό στάδιο** ερευνάται αν το πωληθέν ανταποκρίνεται τελικά στα τεχνικά ή άλλα χαρακτηριστικά που αποτυπώνει η συμφωνία των μερών, σε ποιο βαθμό εμφανίζονται αποκλίσεις και πόσο ουσιώδεις κρίνονται αυτές, ώστε να γίνεται πια λόγος για παράδοση ελαττωματικού πράγματος (Παπανικολάου-Ρούσσο/Το νέο δίκαιο της ευθύνης του πωλητή/σελ. 327 επ.).

Ειδικότερα, σύμφωνα με το 1^ο ειδικό αξιολογικό κριτήριο του άρθρου 535 ΑΚ, το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση και όταν αυτό δεν ανταποκρίνεται στην περιγραφή που είχε κάνει ο πωλητής, είτε προφορικά, είτε εγγράφως, ή στο **δείγμα** ή υπόδειγμα που είχε παρουσιαστεί από τον πωλητή στον αγοραστή. Η έννοια της ασυμφωνίας της περιγραφής είναι η έλλειψη της συμφωνημένης ιδιοσυστασίας, ως συνόλου «των φυσικών ατομικών γνωρισμάτων και των πραγματικών νομικών και οικονομικών του σχέσεων, οι οποίες λόγω του είδους και της διάρκειάς τους, ασκούν επίδραση, κατά συναλλακτική πρακτική στην αξία ή στη χρησιμότητά του» (βλ. Κορνηλάκη, Ειδ ΕνοχΔ 229). Περαιτέρω, ως δείγμα ή υπόδειγμα νοείται μια μονάδα ή ένα τμήμα του προς πώληση πράγματος που παρουσιάζεται στον αγοραστή προς το σκοπό σχηματισμού γνώμης ως προς τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του πράγματος. Επιπλέον, σύμφωνα με τη διάταξη της ΑΚ 535 αρ. 4, συντρέχει περίπτωση ελαττωματικού πράγματος και όταν υπάρχει απόκλιση αυτού από την ποιότητα ή την απόδοση που εύλογα προσδοκά ο αγοραστής για πράγματα της ίδιας κατηγορίας με αυτό που πουλήθηκε, αφού ληφθούν υπ' όψιν και οι δημόσιες δηλώσεις του πωλητή ή του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του, στο πλαίσιο σχετικής διαφήμισης ή επισήμανσης. Η περίπτωση αυτή (αντικειμενικό κριτήριο) στην ουσία συμπληρώνει το ανωτέρω υπ' αρ. 3 κριτήριο (ακαταλληλότητα για τη συνήθη χρήση), εφόσον η συνήθης δυνατότητα χρήσης του πράγματος ως και οι εύλογες προσδοκίες του αγοραστή για πράγματα της ίδιας κατηγορίας, ως προς την ποιότητα ή την απόδοση, καθορίζονται μετά τη λήψη υπ' όψιν συναφών δημόσιων δηλώσεων των ως άνω προσώπων (πωλητή κ.λπ.). Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι εάν πρόκειται για δηλώσεις που γίνονται όχι δημόσια αλλά κατά τη σύναψη της σύμβασης, τότε συντρέχει η περίπτωση του 1^{ου} κριτηρίου του άρθρου 535 ΑΚ (Βαθρακοκοίλης/ΕΡΝΟΜΑΚ Τόμος Γ'/Ημίτομος Α'/άρθρο 535/σελ. 341-343).

Σύμφωνα με το άρθρο 537 ΑΚ, για τη γέννηση ευθύνης του πωλητή ανεξαρτήτως υπαιτιότητάς του απαιτείται επιπροσθέτως η μη ανταπόκριση του πράγματος **κατά τον κρίσιμο χρόνο**, δηλαδή «**κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή**», όπως αυτός ορίζεται στα άρθρα 522-524 ΑΚ. Εδώ, διακρίνουμε τις ακόλουθες περιπτώσεις: α)

Μέχρι το χρόνο μεταθέσεως του κινδύνου ο αγοραστής δικαιούται να αποκρούσει την παροχή και να αξιώσει την παράδοση μη ελαττωματικού πράγματος. Αν ο πωλητής αρνηθεί ή αδυνατεί να παρέχει πράγμα μη ελαττωματικό ή με τις συμφωνημένες ιδιότητες, τότε συντρέχει περίπτωση υπερημερίας ή αδυναμίας παροχής κατά τις γενικές διατάξεις περί αμφοτεροβαρών συμβάσεων. Σε αυτήν την περίπτωση, συνεπώς, η ελαττωματικότητα της παροχής αντιμετωπίζεται με πληρότητα από τη διάταξη του άρθρου 534 ΑΚ σε συνδυασμό με τις γενικές διατάξεις περί μη εκπληρώσεως της παροχής και παρέχεται ικανή προστασία στον αγοραστή, έτσι ώστε δεν φαίνεται να υπάρχει περαιτέρω ανάγκη επίκλησης ευθύνης από τη μη προσήκουσα εκπλήρωση της παροχής ή ειδικής ευθύνης του πωλητή (540 επ. ΑΚ). Εξάλλου, η εφαρμογή των διατάξεων 540 επ. προϋποθέτει σαφώς παράδοση του πράγματος, δηλαδή μετάθεση του κινδύνου στον αγοραστή. [Εκτός εάν και πριν από τον κρίσιμο χρόνο εντοπίζεται σαφώς χρονικό σημείο από το οποίο δημιουργείται **βεβαιότητα** για την ύπαρξη ελλείψεων **και κατά τη μετάσταση του κινδύνου**, είτε γιατί ο πωλητής δήλωσε ότι δεν πρόκειται να άρει το ελάττωμα ή να συμπληρώσει την έλλειψη είτε γιατί άλλοι λόγοι καθιστούν αντικειμενικά αδύνατη την εξαφάνιση του ελαττώματος ή την εμφάνιση της ιδιότητας (βλ. ΕΑ 2616/87 Δνη 29/150)]. β) Μετά την μετάθεση του κινδύνου ο αγοραστής διατηρεί τη δυνατότητα να ασκήσει την κατ' άρθρο 534 ΑΚ αξίωση εκπληρώσεως αλλά σε τούτη την περίπτωση δεν μπορεί να ασκήσει τις κατά τα ανωτέρω αξιώσεις από τις γενικές διατάξεις, μπορεί όμως πλέον να ασκήσει (και μάλιστα απευθείας) κάποια από τις δευτερογενείς αξιώσεις των άρθρων 540 και 543 ΑΚ: μπορεί δηλαδή (χωρίς περιορισμό) είτε να επιλέξει καταρχήν την πρωτογενή αξίωση εκπληρώσεως του 534 και, σε περίπτωση που αποβεί άκαρπη η άσκηση της εν λόγω αξιώσεως, να ασκήσει τις δευτερογενείς αξιώσεις των 540 επ. είτε να προτιμήσει απευθείας να ασκήσει μία εκ των περισσότερων αξιώσεων των 540 επ. ΑΚ.

Επιπλέον, στο άρθρο 537 ΑΚ παρ.2 ορίζεται ότι: «*Το ελάττωμα ή η έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας που διαπιστώνεται μέσα σε **έξι μήνες** από την παράδοση του πράγματος τεκμαίρεται ότι υπήρχε κατά την παράδοση, εκτός εάν τούτο δεν συμβιβάζεται με την φύση του πράγματος που πουλήθηκε ή με την φύση του ελαττώματος ή της έλλειψης*». Το σχετικό τεκμήριο είναι μαχητό και υπάρχει δυνατότητα ανταπόδειξης από τον πωλητή.

Σύμφωνα τώρα με το άρθρο 540 ΑΚ: «*Στις περιπτώσεις ευθύνης του πωλητή για πραγματικό ελάττωμα ή για έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας ο αγοραστής δικαιούται κατ' επιλογήν του: 1. να απαιτήσει, χωρίς επιβάρυνσή του, τη **διόρθωση ή αντικατάσταση** του πράγματος με άλλο, εκτός αν μια τέτοια ενέργεια είναι αδύνατη ή απαιτεί δυσανάλογες δαπάνες 2. να **μειώσει το τίμημα** 3. να **υπαναχωρήσει από τη σύμβαση**, εκτός αν πρόκειται για **επουσιώδες πραγματικό ελάττωμα***» ενώ, περαιτέρω, προβλέπεται ότι η διόρθωση ή η αντικατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός ευλόγου χρόνου και χωρίς σημαντική ενόχληση του αγοραστή. Τα σχετικά δικαιώματα, κατά σαφή απόκλιση από την Οδηγία 1999/44 ΕΚ, παρέχονται από την εν λόγω διάταξη εναλλακτικά στον αγοραστή, χωρίς ιεραρχική διαβάθμιση μεταξύ τους. Δίνεται δηλαδή στον αγοραστή η δυνατότητα ελεύθερης επιλογής του ένδικου βοηθήματος που θα ασκήσει. Αν μάλιστα συντρέχουν και οι περιστάσεις του 543 ΑΚ, ο αγοραστής έχει επιπλέον είτε διαζευκτικά είτε σωρρευτικά και **δικαίωμα αποζημίωσης**. Κατά την κρατούσα άποψη, επίσης, γίνεται δεκτό ότι η **επιλογή ενός από τα υπ' όψιν ένδικα βοηθήματα τότε μόνο αναλώνεται όταν οδηγεί στην πλήρη ικανοποίηση του αγοραστή, δηλαδή στην πλήρη αποκατάσταση της διαταραγμένης ισορροπίας της παροχής**. Συνεπώς, αν δεν επιτευχθεί αυτή η πλήρης αποκατάσταση, ο αγοραστής μπορεί να ασκήσει άλλο βοήθημα κ.ο.κ. έως την πλήρη ικανοποίησή του

(Βαθρακοκοίλης/EPNOMAK, ό. π.σελ. 358). Πιο συγκεκριμένα: Το δικαίωμα διόρθωσης ή αντικατάστασης συνιστά **αξίωση βοηθητική** της αρχικής αξίωσης εκπλήρωσης, καθώς αποσκοπεί στην αυτούσια πραγμάτωση της βασικής αξίωσης είτε με τη βελτίωση του πράγματος που έχει παραδοθεί (ώστε αυτό να ανταποκρίνεται στα κριτήρια της σύμβασης) είτε με την αντικατάστασή του με άλλο που ανταποκρίνεται στη σύμβαση. Το σχετικό δικαίωμα ασκείται δικαστικά (με αγωγή, ανταγωγή ή και κατ' ένσταση) ή εξώδικα. Ειδικότερα, όσον αφορά το **δικαίωμα διόρθωσης**, η άσκηση αυτού υπόκειται σε δύο περιορισμούς (τη συνδρομή των οποίων οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει ο πωλητής). Αφενός μεν η διόρθωση να καθίσταται εφικτή από τεχνικής απόψεως, αφετέρου δε η διενέργειά της να μην απαιτεί δαπάνες δυσανάλογες ώστε αυτή να μη συνιστά ασύμφορη επιλογή. Περαιτέρω, η διόρθωση πραγματοποιείται υπό τους όρους της παρ. 2 του άρθρου. Εδώ, ο εύλογος χρόνος προσδιορίζεται με αφετηρία το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αγοραστής άσκησε την αξίωση του για διόρθωση. Οι δε τεχνικές και άλλες προϋποθέσεις για την διεκπεραίωση της διόρθωσης πρέπει να προσδιορίζονται από τον πωλητή κατά τρόπο που να μην προκαλεί άσκοπη ταλαιπωρία και σημαντική απώλεια χρόνου για τον αγοραστή (Παπανικολάου – Ρούσσοι, Το νέο δίκαιο της ευθύνης του πωλητή 2003, αρ. 564). Ο ΑΚ σε αντίθεση με την Οδηγία 1999/44 ΕΚ (άρθρ. 3 παρ. 5 περ. β' και γ') δεν προβλέπει κυρώσεις για τον πωλητή από την ως άνω παράβαση. Στην περίπτωση πραγμάτωσης της διόρθωσης μετά την πάροδο του εύλογου χρόνου ή με σημαντική ενόχληση του αγοραστή στη διάρκεια της ύπαρξης δυνατότητα προσφυγής στους γενικούς κανόνες για την πλημμελή εκπλήρωση της παροχής, χωρίς να αποκλείεται η συνδρομή των προϋποθέσεων αδικοπρακτικής ευθύνης (Βαθρακοκοίλης/EPNOMAK, ό. π. σελ. 361). Ο αγοραστής έχει το δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση του πράγματος τόσο πριν όσο και μετά την μετάθεση του κινδύνου σε αυτόν. Επίσης, σε περίπτωση ολικής ή μερικής αποτυχίας της διόρθωσης, γίνεται δεκτό ότι ο αγοραστής έχει δικαίωμα επιλογής άλλου δικαιώματος από τα προβλεπόμενα στην ΑΚ 540, χωρίς να δεσμεύεται να εμμένει στη διόρθωση μέχρι την ευόδωσή της. Εξάλλου, ο καταναλωτής δεν είναι υποχρεωμένος να υπομείνει πολλές προσπάθειες διόρθωσης, ενώ, όταν εμφανίζονται διαδοχικά περισσότερα του ενός ελαττώματα, θεωρείται ότι κλονίζεται η εμπιστοσύνη του και, ακολούθως, δικαιούται να θεωρήσει ως αναλωθέν το δικαίωμα διόρθωσης και να ασκήσει κάποια άλλη από τις προβλεπόμενες αξιώσεις (Ρούσσοι, Χαρακτηριστικά και περιεχόμενο των αξιώσεων του αγοραστή στο νέο δίκαιο της πώλησης, ΧρΙΔ Δ/2004, σελ. 579). Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και με τους ίδιους περιορισμούς παρέχεται στον αγοραστή και το **δικαίωμα αντικατάστασης**, το οποίο συνιστά, ομοίως, ειδική μορφή της πρωτογενούς αξίωσής του για αυτούσια εκπλήρωση (στην πώληση γένους).

Περαιτέρω, η **μείωση του τιμήματος**, με την οποία ουσιαστικά επανακαθορίζεται και προσαρμόζεται το αρχικά συμφωνηθέν τίμημα στην αξία του ελαττωματικού πράγματος αλλά και η **υπαναχώρηση**, με την άσκηση της οποίας καταλύεται εξ ολοκλήρου η αρχική σύμβαση της πώλησης (και, κατά μία άποψη, τη θέση της λαμβάνει η λεγόμενη «σχέση της εκκαθάρισης») συνιστούν **διαπλαστικά δικαιώματα**, αφού με την άσκησή τους διαπλάσσεται πλέον νέα έννομη κατάσταση. Βεβαίως, με τη μείωση του τιμήματος δεν επέρχεται ανατροπή της σύμβασης (για τον λόγο αυτό και παραμένουν ισχυρά παρεπόμενα δικαιώματα του αγοραστή ή του πωλητή). Αντιθέτως, η υπαναχώρηση οδηγεί στην ανατροπή της πώλησης, οπότε αφενός μεν ο πωλητής υποχρεούται στην επιστροφή του τιμήματος, αφετέρου δε ο αγοραστής στην απόδοση του πράγματος κατά τα οριζόμενα στην ΑΚ 547 (το δικαίωμα της υπαναχώρησης ασκείται είτε με άτυπη μονομερή **εξώδικη** δήλωση του

αγοραστή προς τον πωλητή είτε με **ένσταση** είτε και με **αγωγή**). Η σπουδαιότητα του ελαττώματος, δηλαδή ο βαθμός μη συμμόρφωσης του πράγματος προς τους όρους της σύμβασης, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, κρίνεται κυρίως με βάση τις επιπτώσεις που έχει στη χρησιμότητα και στην εν γένει εκμετάλλευση του πράγματος, συνεκτιμωμένης της συμφωνίας των συμβαλλομένων αλλά και του σκοπού χρήσης καθώς και των ειδικότερων περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης. Επίσης, σε περίπτωση που διαπιστωθεί μεταγενέστερα άλλο ελάττωμα ή έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας, το άρθρο 541 ΑΚ προβλέπει την εκ νέου δυνατότητα άσκησης εκ μέρους του αγοραστή ενός εκ των ως άνω λεπτομερώς αναφερομένων δικαιωμάτων του άρθρου 540 ΑΚ (προβλέπεται, δηλαδή, η δυνατότητα πολλαπλής ενάσκησης του ίδιου ή διαφορετικών δικαιωμάτων, στο πλαίσιο της ίδιας σύμβασης πώλησης, για περισσότερα ελαττώματα ή ελλείψεις συνομολογημένων ιδιοτήτων των οποίων η διαπίστωση είναι σταδιακή).

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 197 ΑΚ: *«Κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη σύμβασης τα μέρη οφείλουν αμοιβαία να συμπεριφέρονται σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη»*. Ως **διαπραγματεύσεις** νοούνται οι **προφορικές ή έγγραφες ανταλλαγές απόψεων** μεταξύ αυτών που ενδιαφέρονται να συνάψουν ορισμένη σύμβαση, με σκοπό την αμοιβαία προσέγγιση των θέσεων τους μέχρι την τελική ταύτιση αυτών (και, ακολούθως, την κατάρτιση της υπό συζήτηση σύμβασης) ή τη διαπίστωση τυχόν αδυναμίας ταύτισης. Ως αφετηρία των διαπραγματεύσεων εκλαμβάνεται η από κάποιο μέρος εκδήλωση ενδιαφέροντος για τη σύναψη σύμβασης και η σαφής συναλλακτική προσέγγιση προς διερεύνηση των δυνατοτήτων σύναψης. Η επιχειρούμενη αυτή προσέγγιση δημιουργεί σχέση εμπιστοσύνης, η οποία επιβάλλει στα μέρη συμπεριφορά σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη. Έχουν, δηλαδή, τα μέρη ενοχική υποχρέωση όμοια προς αυτή του 288 ΑΚ, η υπαίτια παράβαση της οποίας δημιουργεί ευθύνη κατά το 198 ΑΚ (*«Όποιος κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη σύμβασης προξενήσει υπαίτια στον άλλο ζημία είναι υποχρεωμένος να την ανορθώσει και αν ακόμη η σύμβαση δεν καταρτίστηκε. Για την παραγραφή της αξίωσης αυτής εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη για την παραγραφή των απαιτήσεων από αδικοπραξία»*). Μία εκ των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στα μέρη κατά το στάδιο αυτό (και οι οποίες, σε κάθε περίπτωση, κρίνονται από τις εκάστοτε περιστάσεις και τη φύση της συγκεκριμένης σύμβασης) είναι αναμφίβολα και η **υποχρέωση παροχής διασαφητικών πληροφοριών** και εξηγήσεων όσον αφορά το αντικείμενο της σύμβασης και ιδιαιτέρως **των πληροφοριών εκείνων που είναι ουσιώδεις για τον σχηματισμό κρίσης και τη συνακόλουθη λήψη απόφασης του άλλου μέρους**.

Γ. ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

Από τα υπάρχοντα στο φάκελο στοιχεία προκύπτουν τα ακόλουθα:

Ο πάγκος κουζίνας από μάρμαρο Εδέσσης αντικέ **παρουσιάζει εμφανώς, όπως άριστα διακρίνεται και από τις σχετικές φωτογραφίες που μας προσκόμισε ο καταναλωτής, κατά τη διάρκεια της συνάντησης στα γραφεία της Αρχής μας, ελαττώματα**. Τα ως άνω συνιστούν όχι μόνο αισθητικές **ατέλειες** του πράγματος, ήτοι αποκλίσεις προς το χειρότερο τόσο **υποκειμενικά**, δηλαδή σε σχέση με αυτό που καθόρισαν οι συμβαλλόμενοι (**δείγμα**), όσο και **αντικειμενικά (εύλογη προσδοκία)**, σε σχέση με έναν καινούριο όμοιο πάγκο κουζίνας, όπως αυτό μπορεί να το φανταστεί, σύμφωνα με τους κανόνες της λογικής, ένας

μέσος συνετός καταναλωτής (και διότι πάντα είμαστε υποχρεωμένοι να λαμβάνουμε υπ' όψιν τον διαθέτοντα τη μέση αντίληψη κατά τον σχηματισμό της δικαιοπρακτικής του βούλησης καταναλωτή), αλλά και αυστηρώς ακατάλληλο για χρήση, διότι η επίστρωση της πολυουρεθάνης ξεφλουδίζει. Οι ατέλειες αυτές και η ακαταλληλότητα της χρήσης οπωσδήποτε έχουν **αρνητική επίδραση στην αξία του πράγματος**.

Συνεπώς, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 534, 535, 537 και 540 Α.Κ., σαφώς προκύπτει ότι το πωληθέν πράγμα **δεν ανταποκρίνεται στους όρους της σύμβασης** και παρέχονται εν προκειμένω στον αγοραστή, εναλλακτικά και κατ' επιλογήν του, τα δικαιώματα διόρθωσης, αντικατάστασης, υπαναχώρησης ή μείωσης του τιμήματος.

Αφού, λοιπόν, σύμφωνα και με την αρχή της ultima ratio, τα ηπιότερα μέσα της αξίωσης διόρθωσης και της αντικατάστασης εμφανίζονται απρόσφορα προς πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού, της προσήκουσας εκπλήρωσης [8], ο καταναλωτής ορθώς ασκεί το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση πώλησης του πάγκου της κουζίνας και πρέπει να γίνει δεκτό από τον ιδιοκτήτη της εταιρείας.

Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ- ΣΥΣΤΑΣΗ

Κατόπιν των ανωτέρω, ο Συνήγορος του Καταναλωτή:

I) Απευθύνει σύσταση προς τον ιδιοκτήτη της εταιρείας «Μάρμαρα Μικέλη ΑΕΒΕ» κ., όπως συμμορφωθεί με το περιεχόμενο αυτής και ειδικότερα, όπως προβεί στην παραλαβή του πάγκου της κουζίνας από την οικία των κ.κ. και και να τους επιστρέψει εντός ενός μηνός το χρηματικό ποσό των **τριών χιλιάδων εκατοσίων πενήντα τριών ευρώ και 64/100 (3.753,64€)**, που αντιστοιχούν στα χρήματα που έχουν ήδη καταβάλλει οι καταναλωτές.

II) Καλεί τον ιδιοκτήτη της εταιρείας «Μάρμαρα Μικέλη ΑΕΒΕ» κ. να του γνωστοποιήσει εγγράφως εντός δέκα (10) ημερών, εάν αποδέχεται τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα σύσταση.

III) Αποφασίζει ότι σε περίπτωση που η παρούσα Σύσταση γίνει αποδεκτή, θα καταρτισθεί Πρακτικό Συμβιβασμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, μετά από σχετική πρόσκληση του Συνηγόρου του Καταναλωτή και η διαφορά που προέκυψε θα θεωρηθεί οριστικώς επιλυθείσα. Αμφότερα δε τα μέρη θα αναλάβουν την υποχρέωση της μη περαιτέρω προσφυγής τους σε οιαδήποτε διοικητική ή δικαστική Αρχή για την επιλυθείσα καταναλωτική διαφορά.

IV) Αποφασίζει ότι σε περίπτωση που ο ιδιοκτήτης της εταιρείας «Μάρμαρα Μικέλη ΑΕΒΕ» κ., δεν αποδεχθεί τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα σύσταση, τότε η παρούσα σύσταση-πόρισμα πρέπει να δημοσιοποιηθεί με στόχο την ταχύτερη και συνολική διευθέτηση της διαφοράς, δεδομένου ότι στο μέλλον είναι πολύ πιθανόν να ανακύψουν διαφορές παρόμοιας φύσεως.

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Ευάγγελος Ζερβέας

[1] Βλ. σχετ. Καρδαράς σε Γεωργιάδη – Σταθόπουλο ΑΚ, 681 αρ. 6-8, Φίλιος Ενοχικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος Α΄ Τόμος, Β΄ ημίτομος, σελ. 114 επ.

[2] ΑΠ 363/82 ΔΕΝ 33/842

[3] ΕΑ 4431/87 Αρμ 41/1031

[4] ΠΠΡ ΒΕΡ 10/1996 Αρμ 1996/687

[5] Βλ. σχετ. Καρδαράς, ο.π., σελ 612-613

[6] Γεωργ. Μαυρομμάτης, Οι νέες ρυθμίσεις για την πώληση, Αρμενόπουλος 2003, σελ. 9.

[7] Απ. Γεωργιάδης, Το νέο δίκαιο της ευθύνη του πωλητή για ελαττώματα του πράγματος, ΧρΙΔΔ/2004, σελ. 5 επ.

[8] Σταμάτης Κουμάνης, ό.π.